

"TKP'nin Sesi"

30 ~~30~~ Mart 80

Pazar

Bu yayınıımızda şinlari dinliyeceksiniz:

1. TKP MK'nin El Salvador KP'ne masajı (29.3.80)
2. Yorum: Terörizmi tırmandırmada yeni bir araç (28.3.80 Ö.)
3. Grev alanlarında programımızı (Z.)
4. Militalanlardan bir yazı: Militarizme karşı savaş
5. Yazı: 8 Mart ve demokratik kadın hareketinde eylem birliğı(Z.
6. Sofya'da düzenlenen, Lenin'in 100.doğum yoldönümü dolayısıyla
Konferansta TKP temsilcisinin yaptığı: "Leninizm ve Türkiye"
de sınıf savaşı" konuşmasını

31.3.80

- E İşçi sınıfının eylem birliğı sorunu üzerine Sofyada
yaptığı konuşma (pazartesi programımızda gitti)

Spikerler: Öm. / N. / Den.

Grev alanlarında

---Müzik...

16 bin metalürji, 15 bin tekstil işçisi ve daha binlerce çeşitli işkollarından işçiler grev alanlarında. İş, ekmek, özgürlük kavgasında. Türkiye işçi sınıfı çetin koşullarda savaşıyor. Amerikancı, holdingci Demirel hükümeti sıkıyönetim balyozunu sallıyor emekçilerin üzerine. Grev çadırları basılıyor, dağıtılıyor, Telra elaks fabrikalarında greve çıkıldıktan sonra grev yerine gelen polis ve sıkıyönetim görevlileri işçilerin grev barakası yapmalarını ve davul zurna çalmalarını bile engellediler.

İşçiler grev çadırlarımızı söktürmeyiz, grev barakalarımızı yıktırmayız. Burası ~~hava~~ grev alanı. Davul zurna sesinden ne korkarsınız? dediler...

,,,Müzik...

72 - Sabancı Holding, dünyada kâr sıralamasında 3. yerde geliyormuş. Bir yoksul ülke Türkiye. Ama mülti milyonerlerimiz boy ölçüşüyorlar gelişmiş kapitalist ülkelerin milyonerleriyle. Sabancılar, Koçlar, Narinler, Ilıcaklar dörder dörder atlıyor kâr merdivenlerini. Türkiye işçi sınıfının artık değerine daha büyük ölçüde el koyuyor kapitalistler. Tekellerin hükümeti her türlü temel ihtiyaç maddelerine zam zam üstüne zam yapıyor. Nereye değse eli yanıyor emekçinin. Bir ekmek 10 lira, bir kilo et 400 lira. Yaşamak ateşten gömlek.

~~Heraklelerin haklarını hayata geçirene kadar~~ O halde savaşa-
cağız diyor Türkiye işçi sınıfı.Yaşamak için savaşacağız.Ücretlerin
artmasına,işçi sağlığının korunmasına,iş güvenliğinin sağlanmasına
hayır diyen patronlara karşı savaşacağız.Yerimiz grev alanlarıdır.Hakkı
mızı söke söke alacağız!...

---Müzik..

---Amerikancı,holdingci,sıkıyönetimci Demirel hükümeti kolları sıvadı.Dünyada kâr sıralamasında 3. gelen Sabancı holdinge ait Adana'da Marsa yağ fabrikasında işçilerin grevini erteledi.Bakanlar kurulu tekstil ve gıda işyerlerindeki grevleri erteletmek için ^{harekete geçti} ~~kolları sıvadı~~. Başbakanlıkta acele bir toplu sözleşme koordinasyon kurulu çatıştırıldı. Başına MHP'li bir faşist getirildi.

DİSK'e bağlı Maden-İş sendikası genel başkan vekili Halit Erdem, başbakanlıkça kurulan toplu sözleşme koordinasyon kurulunun,amacının, sınıf ve kitle sendikalarını ortadan kaldırmaya,274 ve 275 sayılı yasaları rafa kaldırmaya yönelik olduğunu söyledi.

Sendikal hak ve özgürlükler tehlikede..Sendikal hak ve özgürlükleri korumaya kararlı olduklarını ilan eden Türk-İş başları nerede? Türk-İş tabanı Türk-İş başlarından verdikleri sözün hesabını soracaktır. Türk-İş'den ve DİSK'ten işçiler omuzomuz grev alanındaadır... Müzik...

N. --- Çukurova ve atlı zincir grev alanında'yız. Pankart asıldı, davul çalınıyor" ihbarı üzerine grev yerine gelen polis "Bu işyerinde grev var" yazılı pankartın altında ~~En~~ Uluslararası Metal Sendikaları Birliği ve Dünya Sendikalar Federasyonu yazılarını kesti, attı.

ten bir ses gibi gürlediler
İşçilerin yüreğinden bir çığlık yükseliyor:

Yaşasın dünya işçilerinin birliği! Yaşasın uluslararası dayanışma!

D. ---20 Mart günü saat 24'de Tekfen grevine bir asteğmen komutasında sıkıyönetim görevlileri geldiler. Grev barakasında arama yaptılar. Hiçbir suç unsuru yok. Bir DİSK afişi gördüler. Bir temsilciyle iki grev gözcüsü nü gözaltına aldılar. Grev yerinde asılı Türk bayrağıyla Maden-İş, DİSK yazılı pankartı da çekip indirdiler.

İşçiler ulusal kurtuluş savaşımızın simgesi bayrağımıza da ,örğü- tümüz Maden-İş'e de biz sahip çıkacağız dediler. *İşçilerin yüreğinden bir ses yükseldi:*
Yaşasın Maden-İş, Yaşasın DİSK!...

N --- Çelik montaj grevcileri fabrika duvarına "Ya hep beraber, ya hiçbirimiz. Kurtulmak yok tek başına" diye yazdılar. Demirel hükümetinin polisi bu yazının silinmesini istedi. Tekfen'de işçilere türkü söylemek yok, halay çekmek yok dendi. Otasan, ^{Elektro} Elektro-metal' fabrikalarında Maden-İş'in sendika yayını gazetesi'nin dağıtımını bile ~~xx~~ engellendi. Dağıtanlar gözaltına alındı. Maocu faşistlerin, Otasan'da, Maden-İş'in MAHA ajansını dağıtırken vurup öldürdükleri NETAŞ'ın yiğit işçisi Mustafa Benlioğlu geldi işçilerin aklına. Sungurlar'da MESS'in kiralık katillere vurdurduğu 5 çocuk babası işçi arkadaşları Niyazi Bağcı geldi akıllarına. Yüreklerine bir ateş düştü. Bu grevi kazanacağız. hakkımızı söke söke alacağız! Bilinçle, disiplinle, örgütlü bir biçimde savaşımızı yürüteceğiz. Sonuna kadar direneceğiz, dediler.

Dökülen işçi kanı yerde kalmıyacak, hesabı sorulacaktır!...

-----Türkiye işçi sınıfına selam marşının bir bölümü verilecek..

D. ---Grevdeki Metalurji işçileriyle, tekstil işçileriyle, grevde, direnişte bulunan tüm işçilerle dayanışmayı yükselt!

Türkiye işçi sınıfının iş, ekmek, özgürlük kavgası; tüm emekçi halkımızın, ürettiğinin karşılığını alamayan köylünün, tekellerin kapısını kapattığı esnafın, dar gelirli memurun, öğretmenin, üniversite kapılarında yığılıp kalan öğrencinin kavgasıdır.

Grevlere omuz ver!

Grevlerle maddi ve ^{moral} manevi dayanışmayı tüm yurt çapında yay!

Türkiye Komünist Partisi tüm halkımızı işçi sınıfımızın haklı grevlerine omuz vermeye çağırıyor.

Yaşasın sınıf dayanışması, yaşasın demokratik güçlerin dayanışması.

---Türkiye işçi sınıfına selam marşının geri kalanı çalacak..

"TKP'nin Sesi"

27.3.80

Yazı:

(militanlardan)

Militarizme karşı savaş

Türkiye'deki militarist klik, konumlarını tırmandırıyor. Bir yasa ile ilkokullara askerlik dersi konması, militarizmin halkın üzerindeki ideolojik baskısını arttırmada yeni bir adım oldu. Bu yasaya göre, çocuklarımızın küçük yaştan "topyekün harp doktrini" dehen bir ilkeye göre eğitileceği belirtiliyor. "Topyekün harp doktrini", Hitler Almanyasında faşistlerin ileri sürmüş ve uygulamış oldukları bir "ulusal intihar" doktrinidir. Çocuklarımızın beyni işte böylesi insanlık düşmanı, ulus düşmanı fikirlerle zehirletilmek isteniyor.

Günümüzde ülkemizde militarizm gittikçe daha açık şekilde kendini ortaya vuran bir eğilim . Bunun en baştaki nedeni, egemenliğin artan ölçüde bir avuç işbirlikçi, tekelci gurubun eline geçmesi, belirtilerin güçlenmesidir. Bu durum burjuva parlamentarizminin devlet tekel kapitalizmine özgü belirli toplumsal tabanını daraltıyor, tekelleşmenin getirdiği çürüme , ekonomide askersel harcamala-

rın artması, politikada zorbalığın yerleşmesi olarak yansıyor. Bunalımın derinleşmesiyle , egemen sınıflar yurdumuzu bir kışlaya çevirmeye çalışıyor.

İkinci nedeni ise emperyalizmin işbirlikçisi tekellerin bölgemiz üzerinde hegemonya kurma düşleridir. Bunlar, emperyalizmin Orta Doğu üzerinde jandarma karakolu olmaya gönüllü çıkıyorlar; emperyalist silah tekellerinin tezgâh-uzantısı bir silah-montaj endüstrisi ile kârlarını arttırmak ve ekonomimizi askerselleştirerek emperyalist sermayenin bu en gerici, en saldırgan kanadına kısı kıvrak bağlamak istiyorlar. İran ve Afganistan halklarından yediği şamardan sonra ayağını basacak yer arayan ABD ve NATO saldırgan çevrelerine de, Türkiye'yi Amerikan generallerinin emrinde hem komşu sosyalist ülkeleri, hem de tüm bölgeyi tehdit eden bir harp makinasına çevirmek, giderek elverişli görünüyor. Son deva-

lüasyonlarla olağanüstü ucuzlatılan iş gücümüz de uluslararası silah tekellerinin iştahasını kabartıyor

İşte yurdumuza militarizmin çalışmalarını yoğunlaştırmasının temelinde yatan nedenler bunlardır. Sömürüye dayanan tüm toplum biçimlerinin her zaman en gerici üünü olan militarizm, günümüzde emperyalizmle iç içe geçmiş ve eşi görülmemiş bir saldırganlığa, insanlık düşmanı karakterinin doruğuna erişmiştir. Bu nedenle yurdumuzda militarizmin taşıyıcıları, yazgılarını ulusun yazgısı ile değil emperyalist yabancı sermayenin yazgısıyla birleştirmiş çevrelerdir: İşbirlikçi tekellerdir, en başta OYAK patronlarıdır, ve ordunun gerici-baskıcı hiyerarşisine dayanarak tüm orduyu kısıp kivrak avucuna almış olan en üst düzeyde bir avuç militarist general ve onlara bağlı MİT-CİA ajanlarıdır.

Bunca kriz içinde, halkın boğazından kesilen vergilerden

oluşan bütçenin beşte birinden fazlasını, tam 64,8 milyar TL'sını askersel masraflara ayırıp silah tekellerinin kasalarına aktaranlar bunlardır. Askeri grevci işçiye karşı çıkaran , kursun sıktıran, sıkıyönetimlerle halka kan kusturan bunlardır. ABD ile yüz kızartıcı ikili anlaşmayı onaylayan bunlardır.

Ordu , bu militarist kliğin emri altında emperyalist ülkelere rin aracı haline getirilmiştir. Ama ordunun içinde militarist kliğe çarşı çıkan güçler vardır. İşçi-köylü çocuğu Mehmitçikler, yurtsever astsubaylar ve subaylar, bu kliğe duydukları derin kinlerini tüm halkın demokrasi hareketi ile birleştirilmelidirler.

İşçi sınıfı, "kışlada demokrasi" belgisiyle, askerlerin, yurtsever assubay ve subayların savaşına omuz veriyor.

30.3.1980 Zey.

"TKP'nin Sesi"

8 Mart ve demokratik kadın hareketinde eylem
birliği

1980 yılında 8 Mart, dünya kadınlar günü nedeniyle düzenlenen gösteriler, ilerici kadın hareketinin yığinsallığını dosta-düşmana gösterdi. Ankara'da, İstanbul'da, İzmir'de, Kocaeli'de, Eskişehir'de, Kırık kale'de, Seydişehir'de, Zonguldak'ta, Lüleburgaz'da, Keşan'da, Antakya'da Samandağ'da, Haruniye'de, İskenderun'da, Mersin'de, Adana'da, Diyarbakır'da, Ergani'de, Lice'de, Batman'da Edirne'de, Uzunköprü'de Tarsus'da, Bursa'da, Samsun'da, Beşikdüzü'de ^{İzmit'de} ve daha birçok il ve ilçemizde bu yıl 8 Mart kutlamaları kutlandı. 8 Mart ~~gösterileri~~, aynı zamanda işçi sınıfı hareketiyle, ilerici devrimci kadın hareketinin kaynaştığının, bağlandığının da bir göstergesi oldu. İlerici Kadınlar Derneğinin kapalı olmasına bir çok ilimizde sıkı yönetim koşullarında karşın, bu ölçüde yaygın ve yığinsal 8 Mart kutlamaları gerçekte

ne denli ilerici kadın hareketinin/köklü ve örgütlü olduğunun da bir göstergesi olmuştur. 8 Mart kutlamaları "İlerici kadın hareketi susturulamaz" belgisinin ~~maxdenki~~ gerçeklere uygunluğunun da bir kanıtı olmuştur.

8 Mart, Dünya Kadınlar Günü kutlamalarında çok önemli bir adımı oluşturan eylem birliklerine değinmeden önce, kısaca, bu yılın 8 Mart kutlamalarına damgasını vuran işçi hareketiyle bağını ve genişliğine bir göz atalım: İstanbul'da 8 Mart, Maltepe Tekel fabrikasında, Malazlıar'da, Elektronal, Böhler'de, Haver Kalem fabrikalarında, Watt'da, Beyaz Eşarp, Deri-kundura, Şişe-cam fabrikalarında, Meta, Profilo, Bufer, Rastaş, Telra, Deva ilaç, Pfizer, Fako, Gripin, Evyap fabrikalarında, Mısırlı, Saks, Mithat Giyim'de, Cibali tekeli, Perfektüp, General Elektrik, İbrahim Ethem fabrikalarında, Pertriks, Güler elektronik, Ciba, Erem, Arıkol, Subsana fabrikalarında, ~~kutlanıy~~ Bank-Sen'in örgütlü olduğu işyerlerinde, Ziraat bankalarında, PTT başmüdürlüğünde, SSK, Defterlik, İş Bankası Beyazıt şubesinde,

Ekeli sandığında kutlandı.Bunun yanısıra Netaş fabrikasında 8 Mart kutlaması için 10 dakika iş durduruldu.Beykoz rakı fabrikasında 800 işçi kadın beyaz eşarplarla çalıştı,Bomonti'de 89 kadın grevci işçilerle dayanışma yürüyüşü yaptı.Vog-Bali çorap fabrikasının kadın işçileri 8 Mart'ı grevde kutladı.Balık ağı fabrikasının kadın işçileri direnişlerinde kutladı.Kadın işçileri ziyarete Kağıthane'den işçiler kalkıp geldiler.8 Martlarını kutladılar.Permatik'te beyaz eşarplı kadın işçiler 8 Mart dünya kadınlar günü kutlaması için kısa süreli işi durdurdular.Dinarsu'da grevdeki tekstil kadın işçileriyle yapılan kutlamaya Nelson ve Sümerbank'dan gelen kadın işçiler de katıldı.Bu toplantıda faşist kurşunlarla can veren öğretmen ve işçi hareketinin yiğit önderlerinden Talip Öztürk'ün eşi konuştu.Devrimci marşlar,şiiirler grev yerindeki kadın işçilerin savaşım kararlılığını yükseltti.Yine bütün bunların yanısıra İstanbul'da Maden-İş 6.Bölge'de ,Topkapı,Beşiktaş,

Hisarüstü, Sanayi Mahallesi, Kadıköy, Kartal, Beykoz, Fikitepe, Maltepe'de ve daha 15-20 mahallede ilerici kadınlar zamlara, pahalılığa, faşist baskılara karşı gösteriler yaptılar. Zamlara, pahalılığa, faşist baskıları evlat acısını protesto etmek için ilerici kadınların bu yıl 8 Mart'ında taktıkları beyaz eşarp fabrikadan fabrikaya, ilden ile, köyden köye bir protesto çağrısı gibi yayıldı, dalgalandı. Lüleburgaz'ın Karamusul köyünde 42 beyaz eşarplı kadın 8 Mart'ı Amerikan köleliğine, sömürüye, faşist baskılara karşı savaşım kararlılığını haykırarak kutladı. Samandağ'da beyaz eşarplı kadınlar pazar yerinden belediyeye yürüyüşe geçtiler. İlerici kadınların beyaz protesto eşarpları Edirne'de dalgalandı. Ve Tekstil iplik fabrikasında 4 vardiyada da kadın işçiler başlarında beyaz eşarplarıyla çalıştılar. Antakya'nın Yeşilyazı köyünde 45 kadın kahvede toplantı yaptıktan sonra köyde sessiz yürüyüş yaptı. İskenderun'da yine beyaz eşarplı kadınlar yürüdü. İzmir'de telefon başmüdürlüğünde ve daha

3-4 fabrikada kadın işçiler 8 Mart'ı kutladı.Samsun tek el fabrikasında ilerici,emekçi kadınların muhtırası dağıtıldı.Kısacası yurdun dört bir yanında 8 Mart,dünya kadınlar gününde,kadınlarımız bağımsızlık,demok-rasi,barış için,sosyal ilerleme ve sosyalizm için bir savaş bayrağı gibi dikildiler.Çocuklarımızın mutlu ve güvenli geleceğı için,sömürüye,eğitsizliğe,şoven baskılara son vermek için savaşım kararlılıklarını gösterdiler.

Fabrikalarda işçi,emekçi kadınlar 8 Mart'ın savaş bayrağını fab-rikalara dikerken,yine bu yıl 8 Mart'ı kadın hareketinde çok önemli bir gelişmenin de müjdecisi oldu.Siydişehir'de,Mersin'de,Adana'da,Samsun'da Uzunköprü'de tek el fabrikasında,Beşikdüzü'de/demokratik kadın hareketi eylem birliğı mitingleri,forumları,muhtıra dağıtımını gibi ortak eylem-lerde birleşti.Diyarbakır'da ilerici kadınlar,devrimci demokrat kadın-lar ve demokratik merkezietçi kadınlar,Türk-Kürt emekçi kadınlar

ortak bir bildiri dağıtarak şöyle dediler:"Biz emekçiler,kadınıyla,erkeğiyle anti-faşist güç ve eylem birliğine omuz veriyor,faşizme geçit vermiyeceğimizi haykırıyoruz.Yaşasın güç ve eylem birliğimiz"

İzmir'de,engellemeler nedeniyle 22 Mart günü yapılan 8 Mart toplantısında Birlik-dayanışma,Türkiye İşçi Partisi ve Türkiye Sosyalist İşçi Partisi birarada yaptıkları kutlamada "Yaşasın anti-faşist eylem birliği"~~belgisini~~belgisini yükselttiler.

1980 yılı 8 Mart'ı demokratik kadın hareketinde,eylem birliğinde önemli bir aşamayı başlattı.İlerici Kadınlar Derneği Genel Başkanı Beria Onger,Türkiye İşçi Partisi Kadın Seksiyonu Başkanı Nermin Aksın, Demokratik Kadınlar Birliği Genel Başkanı Yıldız Gürcan Emekçi Kadınlar gününün 70'inci yıldönümü nedeniyle bir basın açıklaması yaptılar. Bu açıklamada şöyle deniyordu:"Ekonomik,demokratik haklara,doğrudan doğruya yaşam hakkına yapılan saldırıları göğüslemenin yolu,tüm demok-

ratik güçlerin eylem birliğini sağlamak ve ülke çapında yığınların örgütlü mücadelesini yükseltmekten geçmektedir....Tüm demokratik güçlerin anti-faşist eylem ve cephe birliğinin sağlanması yolunda önemli gelişmeler kaydedilmektedir.Bu somut koşullarda kadınlarımıza çok önemli görevler düşmektedir.Demokratik kadın hareketinde en geniş eylem ve güçbirliğinin sağlanması,tüm demokrasi güçlerinin eylem birliğinin pekiştirilmesine önemli katkılarda bulunacaktır."

~~Ülkemizdeki demokratik kadın hareketinin yeknesaklığı,diğer kadınlar gibi,8 Mart'ta,yapılan kadın eylemleri,örgütlenmeler,birlikleri,çalışmaları~~

İşçi ve emekçi kadınlar emperyalizme,işbirlikçi-tekelci burjuvaziye karşı barış,demokrasi,bağımsızlık ve sosyal ilerleme savaşında büyük bir güçtür.TKP,ilerici-demokratik kadın hareketinin ~~inkar~~ daha da güçlenmesi,birliğinin ve örgütlülüğünün daha da pekişmesi için çalışıyor.

18-21 Mart günlerinde Bulgaristan Halk Cumhuriyeti'nin başkenti Sofya'da Lenin'in 110.doğum yıldönümü dolayısıyla düzenlenen Bilimsel Teorik Konferansta TKP temsilcisinin yaptığı: "Leninizm ve Türkiye'de sınıf savaşımı" konuşması

Değerli yoldaşlar,

Bulgaristan Halk Cumhuriyeti'nde, Çağdaş Sosyal Teoriler Enstitüsü'nün düzenlediği bu uluslararası bilimsel konferansa katılma olanakı sağladığı için, konuksever Enstitü yöneticilerine TKP delegasyonu adına teşekkür etmeyi borç biliriz.

V.i.Lenin'in 110'uncu doğum yılında, O'nun ideleri artan bir ölçüde yığınları kavriyor. Leninizmin düşmanları bile, onun yapıtlarını, öğretisini gözönünde almadan, toplumsal gelişme üzerine söz edemiyor. Leninizmin çevresindeki bu canlı tartışma, bu çetin ideolojik savaş neden ? Bu, Leninizmin yaşayan, canlı bir öğreti olduğunu kanıtlayan yalın bir örnektir.

Günümüzde, toplumsal gelişmenin, ideolojik savaşın hiç bir sorunu yoktur ki, Leninizm onu yanıtlamasın. Leninizmin yeryüzünün değişen koşullarına yaratıcılıkla verdiği yanıtların Lenin'in yapıtı ile ilgili bilançosu nedir ? Lenin'in -emperyalizm, sosyalist devrim, proletarya diktatörlüğü, yeni türden parti, demokrasi ve sosyalizm savaşının, ulusal kurtuluş ve sosyal kurtuluş savaşının kopmaz bağı, işçi sınıfının demokrasi ve sosyalizm savaşında bağlaşıkları, ayrı sosyal sistemlere bağlı ülkelerin barış içinde yan yana yaşaması, sosyalizm ve komünizm kuruculuğu- öğretileri bugün de bütün ülkeler devrimcilerinin elinde biricik ideolojik, teorik ve metodolojik silâhtır. Bilânçe böyledir. Ve Leninizmin düşmanları yarı yüzyıl aşkın bir süredir, Lenin'in dev yapıtından bir tek tuğlayı sökmeyi başaramamıştır.

Tarihin akışı, çağımız dünyasını kökten değiştiren derin devrimci

dönüşümler, Leninci ülkelerin doğruluğuna ve yenilmezliğine tanıklık ediyor. Bugün toplumsal ilerlemenin öncüsü, başında Sovyetler Birliği'nin bulunduğu sosyalizm ülkelerini Marksizm-Leninizm ve sosyalist enternasyonalizm birleştiriyor. Marksizm-Leninizm bayrağı altında örgütlü, proletarya enternasyonalizminin birleştirdiği uluslararası komünist hareket çağımızın en güçlü politik akımını oluşturuyor. Kapitalist ülkelerin bunalımı ve uluslararası işçi hareketinin güçlü savaşmaları, emperyalizme ilişkin Leninci öğretiyi çasmaz bir biçimde doğruluyor. Leninizmin, Büyük Ekim Sosyalist Devriminin ve parlak başarılarıyla sosyalist ülkelerin esinleyici örneğinin etkisi altında ulusal kurtuluş hareketleri büyük başarılar elde etti. Şimdi, birçok kurtulmuş genç devlet Marksizm-Leninizme reel sosyalizmin deneyimine başvuruyor.

Leninizmin bu yaşamsal gücü nereden geliyor ? Bu öğretiyi neden eskimiyor ? Çünkü bu öğreti, gücünü her şeyden önce dünyayı kavrama ve değiştirmedeki bilimsel yöntemden alıyor. Ama bu kuşkusuz, Marksizm-Leninizm'in evrensel ve güncel değerinin salt onun metodolojisine indirgenebileceği anlamına gelmez. Marksizm-Leninizm, bu bilimsel yöntemin temeli üzerine kurulu çok yanlı ve evrensel teorisiyle de dipdiri yaşıyor.

Marksizm-Leninizmin teorisi, dünyayı yalnız anlayan, yorumlayan değil, aynı zamanda onu değiştirmeyi amaç edinen bir teoridir. O, donmuş kalmış bir hükümler yığını değil, etkilediği temelinden değiştirdiği dünyanın değişen koşullarından öğrenen, yeni koşullara göre kendini zenginleştirmesini başarabilen canlı, yaşayan bir teoridir. O, bur eylen kılavuzu olduğu için eskimiyor, hiçbir zaman eskimeyecektir.

Çağımızda bir tek Marksizm vardır, o da Leninizm'dir.

~~Yoldaşlar,~~

Leninizmin yandaşları, ülkemizde egemen sınıfların kanlı

baskılarına karşı aralıksız bir savaş yürütüyorlar. Leninci ülküler işçiler, emekçiler ve güçler arasında yayılıyor. Leninci idelerin yayılmasında TKP üzerine düşen görevleri başarıyla yerine getirmek için çalışıyor. Türkiyeli komünistler, daha Büyük Ekim Revrihi'nin ilk yıllarında Lenin'in yapıtlarını illegal bastılar. Günümüzde Leninizmin Türkiye'deki gücü her şeyden önce TKP'nin güçlenmesiyle ete kemiğe bürünüyor. Lenin'in 110'uncu doğum yıldönümünde tüm ülke ölçüsünde illegal ağını kurduğunu partimiz, haklı bir gururla, Leninizmin er geç utkuya ulaşacağını maddesel bir kanıt olarak açıklıyor. Bir başka olgu daha var. Sovyetler Birliği'nin, reel sosyalizmin başarıları yalnızca TKP'nin savaş koşullarını elverişli kılmakla kalmıyor. Reel sosyalizm yığınları Leninizme yönlendiren temel etkeni oluşturuyor. Pratikte, bu artan ölçüde ilerici sınıfların Leninci idelere yakınlaşmalarına, ondan esinlenmelerine yol açıyor. Leninizmin bu etkisi de günümüzde, komünistlerle, öteki işçi partileri ve ilerici güçler arasındaki oylem birliği adislerinde ete kemiğe bürünüyor. Leninizmin artan gücünü kanıtlayan bir de olumsuz örneğe değinmek gerekiyor. Leninizm öylesine karşı konulmaz bir güçtür ki, Leninizmin düşmanları işçi sınıfının, emekçilerin karşısına sözde "Leninist" kılıklarda çıkmayı deniyorlar. Ama bunların ortak yanlarını Sovyetler Birliği'ne, SBKP'ye, ve onun kardeşi TKP'ye en iğrenç düşmanlık oluşturuyor. Bu, egemen sınıfların ideolojik bunalımını ve anti-Ekomünizmin nasıl kılıktan kılığa girdiğini gösteriyor.

Daha işçi sınıfının ideolojisi, ütopyeden bilime dönüştüğü günden beri burjuva ideolojisinin insanlığın en temel sorunlarına yanıt vermekten acuz olduğu açıkça ortaya çıkmış, burjuva ideolojisinin bunalımı başlamıştı. Bu bunalım proletaryanın savaşlarının yadsınmaz başarıları karşısında, çağımız Marksizminin, Leninizmin etkisi döneminde iyice derinleşti.

Günümüz burjuva ideolojisi en saldırgan biçimlere bürünüyor. Ama bu onun temeldeki tümüyle savunma tutumunu gözlerden gizleyemez. Ponomarev yoldaş gittikçe artarak gözler önüne serilen şu eğilime dikkati çekiyor: "Marksizme karşı saldırıların etkinliği ve sertliği, onun dünyadaki etkisinin büyümesine, yandaşlarının çoğalmasına ve Marksizm bayrağı altında elde idelin tarihsel kazanımların artmasıyla orantılı bir biçimde yoğunlaşmaktadır." (Marksizm-Leninizm: Canlı ve Etkin Öğreti, URÜN yayınları, S. 6)

Burjuva ideolojisinin savunma durumu en açık biçimde onun anti-komünizmde yansıyor. Marksizm-Leninizmin utkuları, hele emperyalizmi can evinden vuran sosyalist dünya sisteminin kurulması koşullarında burjuvazi evel eski kullandığı ve bugün de bir an elinden bırakmadığı kaba, saldırgan, militan anti-komünizminin yanı sıra, anti-komünizmin esnek, ince bir biçimini de geliştirdi. Bunlar Marksizm-Leninizme düşmanlıklarını açıkça ortaya koymuyor, "onun eskidiği, yenilenmesi, düzeltilmesi gerektiği" yalanıyla ortaya çıkıyorlar. Böylece Marksizm-Leninizmin en temel ilkelerine saldırıyorlar.

Bunlar "bağımsızlık, özgürlük" kavramlarını, kendi kirli amaçlarına alet edip, sosyalist ülkelere saldırıyor. İşçi sınıfının güçlü silâhı proletarya enternasyonalizmine karşı çıkıyor, burjuva demokrasinin gerçekte burjuvazinin diktatörlük biçimi olduğu gerçeğini gözlerden gizleyip, reformculuğu yaygınlaştırıyorlar.

Öte yandan sahte Lenincilik maskesi altında, Marksizm-Leninizme saldırmak en azgın biçimini Macculukta buluyor. Bunlar bugün militan anti-komünizm ve anti-Sovyetizmin özgün bir biçimine döndüler. Faşist, gerici güçlerle, barış düşmanı emperyalist çevrelerle, NATO'cu çevrelerle açık bağlaşıklığa girdiler.

Leninizmin ideolojik karşıtları ve düşmanları, yalnız teorik bir hata içinde değiller. Onlar, çağımızın en önemli sorununda barış ve savaş sorununda Leninci görüşleri yadsımakla kalmıyorlar, pratikte

emperyalizmin barış düşmanı politikasına katılıyorlar. Güncel uluslararası gelişmeler Leninizmi savunmanın barışı savunmak olduğunu gösteriyor.

Yoldaşılar,

V.İ.Lenin emperyalizm koşullarında sosyalist devrim teorisini geliştirdi ve ona eşsiz katkılarda bulundu. Günümüzde Lenin'in bu yol gösterici öğretisi yeni koşullara yaratıcılıkla uygulanıyor.

Sosyalist devrim öğretisinde sosyalizme geçişin yolları demokrasi ve sosyalizm savaşı arasındaki bağ kilit sorunların başında geliyor. Burada sorun genel ile özel arasındaki birliği kurmaktır. Açıktır ki, her ülke sosyalizme V.İ.Lenin'in dediği gibi değişik yollardan gidecektir. Ama her defasında "tüm özellikler dünya gelişim doğrultusu" üzerinde olacaktır.

Devletin adım adım demokratikleşmesiyle sosyalizme doğru gideceği yönündeki mutlaklaştırmalar, bazı gelişmiş kapitalist ülkelerde, sosyalist devrimin neredeyse bir reformlar toplamı olacağı yönünde revizyonist görüşlere kapıyı açıyor. Emperyalist ülkelerde barışçıl devrim yolu olanaklarının nesnel olarak genişlemesi, işçi hareketinin uzun ve çetin savaşlar sonucu devlet aygıtının kimi kesimleriyle konumlar kazanması, böylesi ham düşleri besliyor. Nadir ki, Türkiye'de gerçekler öylesine yalın ki, böyle düşler görülemez.

Türkiye koşullarında sosyalist devrimin yollarını açacak demokratik dönüşümlerin bir erk sorunu olarak belirdiği, bu dönüşümlerin sosyalist devrimle bir tek devrimci süreç içinde bütünleşen bir demokratik devrim aşamasını zorunlu kıldığı gerçeği, sosyalizm perspektifi için savaştan proleter akımlarca giderek daha geniş şekilde anlaşılıyor..

Böylesi bir devrim aşamasında emperyalizme bağımlı kapitalist toplumun temel çelişkisinin, emek-kapital çelişkisinin yanında yer

alan ikinci bir gelişmeler yumağı, yani bir yanda emperyalizmin, işbirlikçi tekelci burjuvazinin, toprak ağalarının, öte yanda ise başta işçi sınıfı olmak üzere tüm ulusal demokratik güçlerin yer aldığı gelişmeler çözümlenecektir. Türkiye'de emek-kapital gelişkinin belli bir olgunluğa erişmiş olması, devrim sürecinin birinci aşamasının bir erk sorunu olarak çözümlenmesi ile birlikte sosyalist devrime geçme sorununu gündeme getirecek, demokratik devrimin kazanımlarının tek güvencesi olarak bu geçişi zorunlu kılacaktır.

Türkiye'de bir kez 1908, anayasal monarşye geçişte, ikincisi ulusal kurtuluş savaşı ile iki kez burjuva demokratik nitelikte devrimler oldu. Her iki devrim de köklü demokratik dönüşümler özünde gerçekleşmeden kapandı. Demokratik bir toprak reformu gerçekleşmedi. Kurtuluş savaşından sonraki dönemlerde artan burjuvazinin giderek güçlenen kanadı Türkiye'yi yeniden emperyalizme bağımlı bir ülke haline getirdi. Bu gelişme Lenin'in emperyalizm koşullarında demokratik devrimin salt bir burjuva devrimi karakterinden öteye geçmesinin, onun sosyalist devrime dönüşmesinin zorunluluğunu gösteren öngörülerini bir kez daha doğrulamaktadır. Partimiz bu nedenle yakın stratejik hedefi olan demokratik devrim aşamasının burjuva demokratik devriminden farklı niteliğini vurguluyor, bu devrimi "ileri demokratik devrim" olarak adlandırıyor. Bu devrimin mutlaka sosyalist bir devrime dönüştürülmesi zorunluluğunu gösteriyor.

Devrimci sürecin demokratik aşamasının sosyalist devrime açılması kuşkusuz kendiliğinden gerçekleşmeyecektir. Erk sorununu ulusal demokratik güçler yararına çözülmesi ve demokratik dönüşümler yönünde adımlar atılması ile birlikte köy ve kent emekçilerinin burjuvazinin etkilerinden tümüyle kurtularak işçi sınıfının etrafında birleşmelerinin, proletarya diktatörlüğü için savaşmalarının olanağı genişleyecektir. Ama bu olanağın gerçek yaşama dönüşmesi ancak proletaryanın, onun politik güçlerinin, en başta komünistlerin

savaşını ile olur. Bunun için proletaryanın devrimci güçler içinde belirleyici güç haline gelmesi, proletarya hegemonyasının gerçekleşmesi zorunlu bir ön şarttır. Partimiz proletarya hegemonyasını, ileri demokratik devrimi gerçekleştirecek sınıf bağışıklığının ayrılmaz bir sorunu olarak görüyor. Bunun, savaşının içinde gerçekleşmesi için bugünden çaba gösteriyor.

İleri demokratik devrimin sosyalist devrime dönüşmesi için demokratik dönüşümlerin tümünün gerçekleşmiş olması zorunluğu yoktur. Reel sosyalizmin ülkelerinin deneyimi demokratik dönüşümlerin önemli ölçüde proletarya diktatörlüğü koşullarında tamamlandığını gösteriyor. Emek-kapital çelişkisinin belli bir düzeye vardığı, sosyalist devrim için gerekli bir minimal maddesel temel oluşturduğu ülkeler için bu sorun yalnızca proletaryanın hazırlık derecesine, emekçi yığınların proletarya etrafında sosyalist hedefler için birleşmesine bağlıdır. Lenin, devrim sürecinin demokratik ve sosyalist aşamalarını "proletaryanın hazırlık derecesi ve onun yoksul köylülerle birleşme düzeyi ile değil de başka türlü ayırmak, Marksizmi aşırı derecede soysuzlaştırmak, bayağılaştırmak, yerine liberalizmi geçirmek demektir" diyor. (Toplu yapıtlar , C. 28, S.301, İng.)

Bu soru sorulabilir: Zorunlu köklü demokratik dönüşümlerin burjuvazinin belli bir kanadının erkinden ödünler biçiminde koparılmasının olanağı varmıdır ?

Türkiye'nin somut durumu bu soruya olumlu cevap verme olanağını vermiyor. Türkiye'de egemen sınıfların elinde gelişmiş kapitalist ülkelerinki gibi başka ülkeleri sömürmekten ve bilimsel teknik devrim sonucu emeğin üretkenliğini alabildiğine arttırmaktan gelen maddesel ekonomik olanakları yok. Bu nedenle sosyo-politik manevra alanı dar. Üstelik bu ekonomik olanaksızlıklar Türkiye'deki bağımlı kapitalizmden kaynaklandığından , bunların emperyalizmin çıkarlarına dokunulmadıkça ciddi ölçülerle giderilebilmeleri de söz konusu olamaz.

Biz, egemen sınıfı destekleyen emperyalizmin elindeki olanakları küçümsüyor değiliz. Ama tüm bunlara karşın Türkiye için dirimsel öneme köklü dönüşümlerin hiçbir burjuva erkinden ödün olarak koparılabilceğine, egemen sınıfın böylesi ödümler verebilecek genişlikte bulunduğuna inanmıyoruz.

Günümüzde halk yığınlarının yaşam koşulları çekilmez hal aldı. Hoşnutsuzluk yer yer yığınsal çıkışlarda yansımaya başladı. Bugün yurdumuzda yüzbinin üstünde işçi ya grevdedir, ya da grev durumu içindedir. Her an yığın hareketinde bir kabarma ve bunu durduramayan egemen sınıflar da ciddi iç çelişkiler yükselir. Komşu İran halkının devrim deneyimi devrimci durumun doğup nasıl hızla gelişebileceğine bölgemizden bir örnek oldu, böylesi yükselişlere her an hazır olmanın ve yığınları bu yönde eğitmenin önemini gösterdi. Tüm bu nedenlerle Türkiyeli komünistler gözlerini erk sorununa, ileri demokratik devrim sorununa çeviriyorlar.

Bu, partimizin reformlar için, güncel istemler için savaşımı küçümseyeceği anlamına gelmez. Aksine, komünistler bu savaşa en ön sırada katılıyorlar. Reformlar için savaşları, devrim için savaşımın hizmetine sokuyorlar. Savaşla alınan her kazanım güçler oranını devrimci güçler yararına değiştirir, devrimi yakınlaştırır. Ama komünistler reformlar için savaşımın yararına yalnızca bu savaşımın başarıya ulaşması durumunda elde edilecek dolaysız kazanımlara bağlanıyorlar. Bu savaşımın her şeyden önce yığınları eğitici etkisi üstünde duruyorlar. Bu savaşım içinde komünistler, başarıya ulaşıldığı yerde kazanımların sınırlarını, yetersizliğini, yenilgiye uğrayan yerde ise bu yenilginin temelinde erk sorununun çözülmemiş olmasının yattığını gösteriyor, yığınların deneyim hazinelerini genişletmelerine, olumlu ve olumsuz deneyimlerden çıkaracakları derslerle devrime yönelmelerine yardımcı oluyorlar.

Göçistler, reformlar için, kısmi istemler için verilen savaşları,

savaşını burjuvazinin verebileceği ödünlere sınırlamak olarak , reformizm olarak niteliyorlar. Oysa kısmi istemler için savaşım, burjuvazinin ödün verebilirliğine bağlı değildir. Bu istemlerin ölçütü, erk sorunu çözümlenmeden gerçekleştirilebilirlikleri değil, geniş yığınları savaşıma çekebilme yetenekleridir. Lenin böylesi hedefler için savaşımın herşeyden önce halk yığınları için burjuvazi üzerinde utkunun bir ilkokulu olduğunu belirtiyor.

TEK' nin halkın en yakıcı, en dirimsel, vazgeçilmez istemleri için verdiği savaşım günümüzde dört temel politik hedefte toplanıyor.

1-Emperyalizmin, NATO'nun, ABD'nin Türkiye üzerindeki artan baskı ve hegemonyasına karşı savaş. Türkiye'nin yeni askersel bloklara sürüklenmesini ve ABD ile yeni ikili anlaşmalara imzalanmasını .

2-Demokratik hak ve özgürlüklere yapılan saldırıya, faşizm ve baskı rejimi tehlikelerine karşı, baskı yasalarına, DGM'lerin kuruluşuna karşı savaş.

3- Halkın yaşam koşullarına girilen saldırıya karşı, pahalılığa, işsizliğe karşı savaş.

4.-Batı Avrupa'da, NATO ölüm füzeleri yerleştirilmesine karşı, barış ve yumuşama için savaş.

Bu taktik bilgiler halkın vazgeçilmez istemlerini dile getiriyorlar. Bu nedenle en geniş yığınları harekete geçirme, geniş bir demokrasi hareketi oluşturmada temel olabilen yeteneğini taşıyorlar. Ama günümüz koşullarında bu istemleri k ulusal demokratik güçlerin oluşturacağı devrimci bir erk dışında kimsenin gerçekleştiremeyeceğini de partimiz yığınları duyurmaktan geri durmuyor. Yığınlar kendi savaş deneyleri içinde burjuva partilerinin iki yüzü sözlerinin içyüzünü giderek kavrayor.

TEK MK'nin 17 Mart 1980 tarihli bildirisi şöyle diyor: "Hiçbir burjuva hükümeti halkın örgütlü ve bilinçli desteğine dayanmayan hiçbir alternatif bunalımı çözemez, ülkeyi esenliğe çıkaramaz".

Kaynak

Bu koşullarda bu taktik belgiler son derece önemli bir özellik kazanıyor. Bugün henüz erk sorununu çözmeye yönelmeyen yığınları dirimsel istemleri için savaşa çeken ve onları giderek bu savaşın içinde edinecekleri özdeneyim temelinde devrimci savaşa yönelten bugünkü güçler oranında onlara yol gösterici olma potansiyelini taşıyan belgiler olarak ortaya çıkıyor, günümüzde savaşımızın ana halkasını oluşturuyorlar.

Değerli yoldaşlar,

Son olarak bir noktaya daha değinmek gerekiyor.

Marksizm-Leninizm idelerini utkuya ulaştırmak için bütün kapitalist ülkelerin komünistleri ve bilinçli işçileri tarihin her döneminde büyük özverilere katıldılar, katlanıyorlar. Savaşsız, sömürsüz bir dünya kurmak için Türkiye komünistlerinin de katlanamayacağı özveri yoktur.

Milyonlarca emekçinin derin acılar içinde kıvrandığı, ülkede rejimin giderek yarı-askersel zorbalık rejimine dönüştüğü koşullarda, hiç bir saldırı, hiç bir gerekçe devrimci ajitasyonun, Leninizmi etk eksiksiz savunmanın sınırlandırılmasını haklı kılamaz. V.İ.Lenin'in bize verdiğı eşsiz örnek yeni türden partinin her koşulda savaşması yeteneğı, her tür örgütsel savaş biçimini kullanma ustalığı şimdi Türkiye'de sınıf savağı için dirimsel önem taşıyor.

TKP, bu yılın 10 Eylülünde 60.kuruluş yılını kutluyor. O, 60 yıl boyunca Leninizmin bayrağını yüksekte tuttu. Bundan böyle de Leninizme bağı kalacaktır.

İlginiz için teşekkür ederim.